



## Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2013. gada 7. martā\*

Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 77/388/EEK — Kopīgo ieguldījumu fondu pārvaldes atbrīvojums no nodokļa — Piemērojamība

Lieta C-275/11

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesfinanzhof* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2011. gada 5. maijā un kas Tiesā reģistrēts 2011. gada 3. jūnijā, tiesvedībā

***GfBk Gesellschaft für Börsenkommunikation mbH***

pret

***Finanzamt Bayreuth*** .

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ticano [*A. Tizzano*], tiesneši E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kasel*], M. Safjans [*M. Safjan*] (referents) un M. Bergere [*M. Berger*],

ģenerālvokāts P. Kruss Viljalons [*P. Cruz Villalón*],

sekretārs V. Turē [*V. Tourrès*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2012. gada 28. jūnija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *GfBk Gesellschaft für Börsenkommunikation mbH* vārdā – *E. Schulz*,

— Vācijas valdības vārdā – *T. Henze*, pārstāvis,

— Grieķijas valdības vārdā – *I. Pouli* un *K. Boskovits*, pārstāvji,

— Luksemburgas valdības vārdā – *C. Schiltz*, pārstāvis,

— Eiropas Komisijas vārdā – *C. Soulay* un *B.-R. Killmann*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2012. gada 8. novembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

\* Tiesvedības valoda – vācu.

## Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunktu Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem - Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Sestā direktīva”).
- 2 Šis lūgums ir izteikts tiesvedībā starp *GfBk Gesellschaft für Börsenkommunikation mbH* (turpmāk tekstā – “*GfBk*”) un *Finanzamt Bayreuth* [Baireitas finanšu pārvalde] par *Finanzamt Bayreuth* atteikumu atbrīvot no pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk tekstā – “PVN”) konsultāciju pakalpojumus, ko *GfBk* sniedzis kapitāla ieguldījumu sabiedrībai (turpmāk tekstā – “KIS”).

### Atbilstošās tiesību normas

#### *Savienības tiesības*

- 3 Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkts ir šāds:

“Ciktāl tas nav pretrunā ar citiem Kopienas noteikumiem, dalībvalstis atbrīvo tālāk minētās darbības atbilstīgi noteikumiem, ko tās pieņem, lai nodrošinātu pareizu un godīgu šo atbrīvojumu piemērošanu un lai nepieļautu nekādu nodokļu nemaksāšanu, apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu:

[..]

- d) šādus darījumus:

[..]

3. Darījumus, ieskaitot starpniecību, kas skar noguldījumu un norēķinu kontus, maksājumus, pārskaitījumus, parādus, čekus un citus tirgojamus dokumentus, bet izņemot parādu piedziņu un faktoringu;

[..]

5. Darījumus, ieskaitot starpniecību, izņemot pārvaldi un uzraudzību, ar akcijām un daļām sabiedrībās vai apvienībās, bezseguma parādzīmēm un citiem vērtspapīriem [..];

6. Īpašu dalībvalstu noteiktu ieguldījumu fondu vadišanu.”

- 4 Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīvas 85/611/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 375, 3. lpp.) 1. panta 2. un 3. punktā minētie uzņēmumi ir definēti šādi:

“2. Šajā direktīvā, ievērojot 2. pantu, PVKIU ir uzņēmumi:

— kuru vienīgais mērķis ir publiski iegūta kapitāla kolektīva ieguldīšana pārvedamos vērtspapīros un kuri darbojas pēc dalīta riska principa,

un

— kuru sertifikāti pēc turētāju lūguma tieši vai netieši tiek atpirkti vai izpirkti no šo uzņēmumu aktīviem. Pasākumus, ko veic PVKIU, lai nodrošinātu, ka to sertifikātu fondu biržas cena būtiski neatšķiras no to tīrās aktīvu vērtības, uzskata par līdzvērtīgiem šādai atpirkšanai vai izpirkšanai.

3. Saskaņā ar tiesību aktiem šādus uzņēmumus drīkst nodibināt vai nu atbilstīgi ligumtiesībām (kā kopīgus fondus, ko pārvalda pārvaldības sabiedrības) vai trasta tiesībām (kā ieguldījumu fondus), vai saskaņā ar statūtiem (kā ieguldījumu sabiedrības).

[..]”

- 5 Atbilstoši minētās direktīvas 4. panta 1. punktam, “lai veiktu darbību, PVKIU jābūt atļaujai, ko izsniegušas tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā PVKIU atrodas”.
- 6 Saskaņā ar šīs direktīvas 6. pantu “pārvaldības sabiedrības nedrīkst iesaistīties darbībās, kas nav ieguldījumu fondu un ieguldījumu sabiedrību pārvaldība”.
- 7 Direktīva 85/611 ir tikusi grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 21. janvāra Direktīvu 2001/107/EK (OV L 41, 20. lpp.), lai paredzētu noteikumus attiecībā uz pārvaldības sabiedrībām un vienkāršotiem prospektiem, un ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 21. janvāra Direktīvu 2001/108/EK (OV L 41, 35. lpp.) attiecībā uz PVKIU ieguldījumiem.
- 8 Atbilstoši Direktīvas 85/611, kas grozīta ar Direktīvu 2001/107, 5. panta 2. punkta otrajai daļai “šajā direktīvā kopīgu ieguldījumu fondu un ieguldījumu sabiedrību pārvaldīšana ietver II pielikumā minētās funkcijas, kuru uzskaitījums ir nepilnīgs”.
- 9 Minētajā II pielikumā “kolektīvā portfeļa pārvaldīšanā iekļauto funkciju” starpā ir minētas šādas funkcijas:
  - “— investīciju pārvaldīšana,
  - administratīvā vadība:
    - a) juridiskie un līdzekļu pārvaldīšanas grāmatvedības pakalpojumi;
    - b) klienta pieprasījumi;
    - c) vērtēšana un cenas noteikšana (tostarp nodokļu deklarācijas);
    - d) reglamentējoša atbilstības uzraudzība;
    - e) sertifikātu turētāju reģistra kārtošana;
    - f) ienākuma sadale;
    - g) sertifikātu emisija un dzēšana;
    - h) līguma norēķini (tostarp sertifikātu nosūtīšana);
    - i) lietvedība.
  - realizācija.”

- 10 Direktīvas 85/611, kas grozīta ar Direktīvu 2001/107, 5.g panta 1. punktā dalībvalstīm ir paredzēta iespēja “[atļaut] pārvaldības sabiedrību darbības efektīvākas veikšanas nolūkā [...] šīm sabiedrībām deleģēt trešajām personām veikt to vārdā vienu vai vairākas to funkcijas” – ar nosacījumu, ka šī atļauja atbilst 5.g panta 1. punkta a)–i) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem.
- 11 Šo nosacījumu starpā ir arī minētās normas c) apakšpunktā paredzētais, proti, “ja deleģēšana attiecas uz ieguldījumu pārvaldīšanu, pilnvarojumu var dot tikai uzņēmumiem, kas ir pilnvaroti vai reģistrēti aktīvu pārvaldīšanai un ir pakļauti konsultatīvai uzraudzībai; deleģēšanai jāatbilst investīciju sadalījuma kritērijiem, ko periodiski nosaka pārvaldības sabiedrības”.

#### *Vācijas tiesības*

- 12 Atbilstoši 1979. gada 26. novembra Likuma par apgrozījuma nodokli [*Umsatzsteuergesetz*], redakcijā, kas bija spēkā pamatlietā aplūkojamajā laikposmā no 1999. līdz 2002. gadam (turpmāk tekstā – “*UStG*”), 4. panta 8. punkta h) apakšpunktam “kopīgo ieguldījumu fondu pārvalde” ir atbrīvota no nodokļa “atbilstoši Likumam par kapitāla ieguldījumu sabiedrībām [*Gesetz über Kapitalanlagegesellschaften*, turpmāk tekstā – “*KAGG*”].

#### **Pamatlieta un prejudiciālais jautājums**

- 13 *GfBk* ir uzņēmums, kura mērķis ir informācijas izplatīšana un konsultācijas vērtspapīru jomā, kā arī ar finanšu aktīviem saistītie konsultēšanas pakalpojumi un to tirdzniecība.
- 14 1999. gada decembrī *GfBk* noslēdza līgumu ar KIS, kura atbilstoši *KAGG* kā kopīgo ieguldījumu fondu pārvaldīja atklātu ieguldījumu fondu. *GfBk* apņēmas sniegt šai KIS konsultācijas saistībā ar “fonda aktīvu pārvaldīšanu” un, “pastāvīgi novērojot fonda aktīvus, sniegt ieteikumus par aktīvu pirkšanu vai pārdošanu”. Tāpat arī *GfBk* apņēmas “ievērot dalītā riska principu, ieguldījumu juridiskos ierobežojumus [...] un [...] ieguldījumu nosacījumus”.
- 15 No lietas materiāliem izriet, ka lietas dalībnieki bija vienojušies, ka *GfBk* par tā konsultācijām tiks atlīdzināts atbilstoši procentuālai daļai no ieguldījumu fondu mēneša vidējās vērtības.
- 16 Atbilstoši līgumam *GfBk* KIS laika posmā no 1999. līdz 2002. gadam pa telefonu, faksu vai pastu sniedza ieteikumus par vērtspapīru pirkšanu un pārdošanu. Šī KIS šos ieteikumus ievadīja savā pirkšanas un pārdošanas uzdevumu sistēmā un, pārbaudījusi, vai tie nav pretrunā nevienam no likumā paredzētiem ieguldījumu fondiem piemērojamiem ieguldījumu ierobežojumiem, tos izpildīja – bieži vien dažu minūšu laikā pēc to saņemšanas. Kaut arī minētā KIS nepieņēma autonomus lēmumus par ieguldījumu fondu pārvaldi, tā tomēr saglabāja lēmumu pieņemšanas pilnvaras un – galu galā – atbildību. *GfBk* tika informēts par tā ieteikumu izmantošanu, un tam ik dienas tika darītas zināmas izmaiņas to ieguldījumu fondu sastāvā, par kuriem tas sniedza konsultācijas.
- 17 Nodokļu piemērošanas procedūras par apgrozījuma nodokli ietvaros *GfBk* lūdza, lai tā pakalpojumi pamatlietā minētajai KIS tiktu atbrīvoti no PVN kā kopīgo ieguldījumu fondu ārpalpojumi. *Finanzamt*, uzskatīdama, ka *GfBk* sniegtie pakalpojumi neietilpst “kopīgo ieguldījumu fondu pārvaldē” Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunkta nozīmē un tādēļ nav pamata piemērot šādu atbrīvojumu, šo lūgumu noraidīja.

- 18 Vēlēdamies apstrīdēt pret to vērstos lēmumus, *GfBk* vērsās tiesā. Kasācijas [*Revision*] sūdzības ietvaros, ko tas bija cēlis *Bundesfinanzhof* [Federālā finanšu tiesa], minētā tiesa nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Lai interpretētu [Sestās direktīvas] 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunktā minēto “ieguldījumu fondu vadīšanu [pārvaldi]”, vai ieguldījumu fondu pārvaldītāja – trešās personas – sniegti pakalpojumi ir pietiekami raksturīgi un līdz ar to atbrīvoti no [PVN] tikai tad, ja:

- a) tas veic arī pārvaldes funkcijas, nevis tikai konsultēšanu, vai
- b) pakalpojums pēc savas būtības atšķiras no citiem pakalpojumiem, pamatojoties uz īpatnību, kas saskaņā ar šo tiesību normu raksturīga atbrīvojumam no nodokļa, vai
- c) šis pārvaldītājs darbojas, pamatojoties uz funkciju deleģēšanu saskaņā ar grozītās Direktīvas 85/611/EEK 5.g pantu?”

### Par prejudiciālo jautājumu

- 19 Ar šo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai un ar kādiem nosacījumiem konsultāciju par vērtspapīru ieguldījumiem pakalpojumi, ko trešā persona sniegusi KIS, ietilpst jēdzienā “kopīgo ieguldījumu fondu pārvalde”, lai varētu tikt piemērots Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunktā paredzētais atbrīvojums.
- 20 Šajā ziņā vispirms ir jāatgādina, ka trešās personas sniegti pārvaldības pakalpojumi principā ietilpst Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunktā, jo šajā 6. apakšpunktā paredzētā kopīgo ieguldījumu fondu pārvalde ir definēta atbilstoši sniegto pakalpojumu raksturam, nevis atkarībā no pakalpojumu sniedzēja vai to saņēmēja (šajā ziņā skat. 2006. gada 4. maija spriedumu lietā *C-169/04 Abbey National*, Krājums, I-4027. lpp., 66.–69. punkts).
- 21 Tomēr, lai tos varētu atzīt par no nodokļa atbrīvotiem darījumiem Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunkta izpratnē, pārvaldītāja – trešās personas – sniegtajiem pārvaldīšanas pakalpojumiem, vispārīgi vērtējot, ir jāveido atsevišķs kopums un jāatbilst kopīgo ieguldījumu fondu pārvaldīšanai raksturīgajām un būtiskajām funkcijām (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Abbey National*, 70.–72. punkts).
- 22 Turpinot, attiecībā uz kolektīvo ieguldījumu pārvaldības uzņēmumiem raksturīgajām darbībām no Direktīvas 85/611 1. panta 2. punkta izriet, ka PVKIU darījumus veido publiski iegūta kapitāla kolektīva ieguldīšana pārvedamos vērtspapīros. Izmantojot kapitālu, ko parakstītāji iemaksā, iegādājoties kapitāla daļas, PVKIU parakstītāju interesēs un par atlīdzību veido un pārvalda pārvedamu vērtspapīru portfeļus (šajā ziņā skat. 2004. gada 21. oktobra spriedumu lietā *C-8/03 BBL*, Krājums, I-10157. lpp., 42. punkts; iepriekš minēto spriedumu lietā *Abbey National*, 61. punkts, un 2012. gada 19. jūlija spriedumu lietā *C-44/11 Deutsche Bank*, 32. punkts). Papildus portfeļa pārvaldes funkcijām kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem raksturīgas ir arī pašu kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu administratīvās vadības funkcijas, tādas kā Direktīvas 85/611, kas grozīta ar Direktīvu 2001/107, II pielikumā grupā “administratīvā vadība” norādītās funkcijas (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Abbey National*, 64. punkts).
- 23 No iepriekš minētā izriet, ka, lai noteiktu, vai trešo personu sniegti konsultāciju pakalpojumi par vērtspapīru ieguldīšanu KIS ietilpst jēdzienā “kolektīvo ieguldījumu fondu pārvaldība”, lai tiktu piemērots Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunktā paredzētais atbrīvojums, kā savu secinājumu 27. un 31. punktā ir norādījis ģenerālvokāts, ir jānoskaidro, vai trešo personu

sniegtie konsultāciju pakalpojumi par vērtspapīru ieguldīšanu ir cieši saistīti ar pašas KIS darbību, kā rezultātā būtu secināms, ka ar tiem tiek īstenotas kopīgo ieguldījumu fondu pārvaldei raksturīgas un būtiskas funkcijas.

- 24 Šajā ziņā ir jānorāda, ka pakalpojumi, kuros ietilpst ieteikumu par aktīvu pirkšanu un pārdošanu sniegšana KIS, ir cieši saistīti ar tai raksturīgajām funkcijām, kuras – kā atgādināts šā sprieduma 22. punktā – ir publiski iegūta kapitāla kolektīva ieguldīšana pārvedamos vērtspapīros.
- 25 Apstākļi, ka konsultāciju un informēšanas pakalpojumi nav uzskaitīti Direktīvas 85/611, kas grozīta ar Direktīvu 2001/107, II pielikumā, nav šķērslis iekļaut tos Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunktā paredzētās kopīgo ieguldījumu fondu “pārvaldes” darbībām raksturīgo pakalpojumu kategorijā, jo Direktīvas 85/611, kas grozīta ar Direktīvu 2001/107, 5. panta 2. punktā ir uzsvērts, ka minētajā pielikumā ietvertais saraksts “ir nepilnīgs”.
- 26 Fakts, ka trešo personu sniegti konsultāciju un informēšanas pakalpojumi neietver izmaiņas fonda juridiskajā vai finanšu situācijā, turklāt nav pretrunā tam, lai tie ietilptu Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunktā paredzētajā kopīgo ieguldījumu fondu “pārvaldes” jēdzienā.
- 27 Faktiski ir jāatgādina, ka iepriekš minētā sprieduma lietā *Abbey National* 26., 63. un 64. punktā Tiesa ir atzinusi, ka kopīgo ieguldījumu fonda “pārvaldes” jēdzienā ietilpst ne vien ieguldījumu pārvalde, kas ietver aktīvu – kas ir šīs pārvaldes priekšmets – izvēli un pārdošanu, bet vēl arī administratīvie un grāmatvedības pakalpojumi, kā ienākumu un fondu kapitāla daļu vai akciju cenas aprēķināšana, aktīvu novērtēšana, grāmatvedība, paziņojumu par ienākumu izvietojumu sagatavošana, informācijas un dokumentu sniegšana periodiskiem norēķiniem un nodokļu, statistikas un PVN deklarācijām, kā arī ienākumu prognožu sagatavošana. Tādēļ ir mazsvarīgi, ka attiecīgajai KIS, kā tas ir pamatlietā, pēc ieguldījumu ierobežojumiem atbilstības pārbaudes bija jāsteno *GfBk* sniegtie ieteikumi par aktīvu pirkšanu un pārdošanu.
- 28 Turklāt ar Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunktu būtībā netiek izslēgts, ka kopīgo ieguldījumu fondu pārvaldi veido dažādi atsevišķi pakalpojumi, kas varētu tikt ietverti jēdzienā “kopīgo ieguldījumu fondu pārvalde” šīs tiesību normas izpratnē, un ka tie saņem tajā noteikto atbrīvojumu pat tad, ja tos sniedz trešā persona – pārvaldītājs (iepriekš minētais spriedums lietā *Abbey National*, 67. punkts), ciktāl katra no minētajiem pakalpojumiem mērķis ir pildīt kopīgo ieguldījumu fondu pārvaldei raksturīgas un būtiskās funkcijas. Kā jau norādīts šī sprieduma 24. punktā, tā tas ir situācijā, kad trešā persona KIS ir sniegusi ieteikumus par aktīvu pirkšanu un pārdošanu.
- 29 Ir arī jānorāda, ka konsultāciju un informēšanas pakalpojumu ietveršana kopīgo ieguldījumu fondu “pārvaldei” raksturīgo pakalpojumu kategorijā Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunkta nozīmē nav pretrunā nodokļu neitralitātes principam tādēļ, ka fiziskām vai juridiskām personām, kuras savus līdzekļus tieši iegulda vērtspapīros, ir jāmaksā PVN.
- 30 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka ieguldītājiem, kuri savus līdzekļus tieši iegulda vērtspapīros, PVN nav jāmaksā un ka ar kopīgo ieguldījumu fondu pārvaldi saistīto darījumu atbrīvojuma no nodokļa mērķis, kas paredzēts Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunktā, ir atvieglot mazajiem ieguldītājiem vērtspapīru ieguldījumu veikšanu ar ieguldījumu fondu starpniecību, izslēdzot ar PVN saistītas izmaksas un tādējādi nodrošinot kopējās PVN sistēmas neitralitāti, neietekmējot izvēli starp tiešu ieguldījumu vērtspapīros un ieguldījumu, izmantojot kopīgu ieguldījumu uzņēmumu starpniecību (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Abbey National*, 62. punkts, kā arī 2007. gada 28. jūnija spriedumu lietā *C-363/05 JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust* un *The Association of Investment Trust Companies*, Krājums, I-5517. lpp., 45. punkts).
- 31 Turklāt PVN piemērošana trešo personu sniegtiem ieguldījumu konsultāciju pakalpojumiem nozīmētu, ka priekšrocības tiek piešķirtas KIS, kurām ir pašām savi konsultanti, bet neizdevīgākā situācijā tiktu atstātas KIS, kuras nolemtu vērsties pie trešajām personām. No nodokļu neitralitātes principa izriet, ka



uzņēmējiem ir jābūt iespējai izvēlēties tādu organizācijas modeli, kas no strikti saimnieciskā viedokļa tiem šķiet visērtākais, bez riska, ka uz to darījumiem neattieksies Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunktā paredzētais atbrīvojums (iepriekš minētais spriedums lietā *Abbey National*, 68. punkts).

- 32 Visbeidzot, fakts, ka ārējais pārvaldītājs nav rīkojies saskaņā ar Direktīvas 85/611, kas grozīta ar Direktīvu 2001/107, 5.g pantā paredzētajām pilnvarām, neietekmē minētā ārējā pārvaldītāja sniegto konsultāciju un informācijas pakalpojumu ietveršanu kopīgo ieguldījumu fondu “pārvaldei” raksturīgo pakalpojumu kategorijā Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunkta nozīmē. Protams, pamatlietā *GfBk* konsultāciju pakalpojumus sniedza, kaut arī ar Direktīvu 85/611 tobrīd spēkā esošajā redakcijā nebija atļauts pārvaldes uzņēmumiem deleģēt savas funkcijas trešajām personām, lai vairotu savu funkciju efektivitāti. Tomēr no pastāvīgās judikatūras izriet, ka PVN iekasēšanas jomā nodokļu neitralitātes principam ir pretrunā likumīgu un nelikumīgu darbību nošķiršana (cita starpā skat. 1998. gada 11. jūnija spriedumu lietā *C-283/95 Fischer, Recueil*, I-3369. lpp., 21. punkts, un 2010. gada 7. jūlija rīkojumu lietā *C-381/09 Curia*, 18., 21. un 23. punkts).
- 33 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Sestās direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka konsultāciju par vērtspapīru ieguldīšanu pakalpojums, ko trešā persona sniegusi KIS, kas ir kopīgo ieguldījumu fonda pārvaldītāja, ietilpst jēdzienā “kopīgo ieguldījumu fondu pārvalde”, lai varētu tikt piemērots minētajā normā paredzētais atbrīvojums, lai arī trešā persona nav rīkojusies, īstenojot pilnvarojumu atbilstoši Direktīvas 85/611, kas grozīta ar Direktīvu 2001/107, 5.g pantam.

#### Par tiesāšanās izdevumiem

- 34 Attiecībā uz pamatlietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

**Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka konsultāciju par vērtspapīru ieguldīšanu pakalpojums, ko trešā persona sniegusi kapitāla ieguldījumu sabiedrībai, kas ir kopīgo ieguldījumu fonda pārvaldītāja, ietilpst jēdzienā “kopīgo ieguldījumu fondu pārvalde”, lai varētu tikt piemērots minētajā normā paredzētais atbrīvojums, lai arī trešā persona nav rīkojusies, īstenojot pilnvarojumu atbilstoši Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīvas 85/611/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 21. janvāra Direktīvu 2001/107/EK, 5.g pantam.**

[Paraksti]